

عنوان مقاله:

چشم انداز امنیت مواد غذایی در ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه با محوریت کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

گلناز حسامی - عضو باشگاه پژوهشگران جوان ونخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

شعله درویشی - استادیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

خلاصه مقاله:

امنیت ملی، قلمروهای مختلفی از جمله امنیت مواد غذایی را شامل می شود. افزایش ضریب امنیت مواد غذایی یکی از خواسته های محورین نخبگان سیاسی کشورهای جهان می باشد. با توجه به اینکه ناامنی غذایی می تواند پیش ساز مشکلات تکاملی، سلامتی و تغذیه ای باشد، تعیین عوامل مرتبط با آن در هر جامعه ای ضروری به نظر می رسد. بنابر تعریف سازمان ملل در سال 1986، امنیت مواد غذایی را دسترسی همه مردم به غذای کافی در تمام اوقات برای داشتن یک جسم سالم می دانند. طبق این تعریف موجود بودن غذا، دسترسی به غذا و پایداری در دریافت غذا سه عنصر اصلی می باشد. جهت سنجش امنیت مواد غذایی شاخص هایی وجود دارد که از جمله مهمترین آنها می توان به کمیت و روند مصرف غذا، فراهم بودن غذا و نیز کیفیت و تنوع رژیم غذایی اشاره نمود. عوامل متعددی میتوانند به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم بر مقوله امنیت مواد غذایی تأثیرگذار باشند از جمله دلایل تعیین کننده در کاهش ضریب امنیت مواد غذایی در سال های اخیر باید به فقدان جامع نگرسی نسبت به رفع موانع انگیزشی تولیدکنندگان و همچنین برخورداری از درآمدهای هنگفت ارزی اشاره داشت که زمینه افزایش واردات نهاد ه ها و محصولات و کالاهای کشاورزی را فراهم ساخته است. در این میان خودکفایی غذایی و واردات مواد غذایی از اهمیت بالایی برخوردارند. اصلاح الگوی مصرف و سرمایه گذاری مؤثر در بخش کشاورزی از جمله مهمترین راهکارهای رسیدن به امنیت مواد غذایی پایدار به شمار می روند.

کلمات کلیدی:

امنیت مواد غذایی، تولید کنندگان، واردات کالا، قیمت، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/468409>

